

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

R. Illvstri Regi Anglorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

molestationem aliquam seu perturbationem inferant, aut consuetudines pravæ seu novas imponant. Chrisma verò &c. Obeunte verò te nunc ejusdem loci Abbate vel tuorum quolibet successorum, nullus ibi qualibet subreptionis astutia seu violentia præponatur, nisi quem tantum fratres communi consensu vel fratrum pars consilij sanioris secundum Deum & beati Benedicti regulam de eodem collegio vel alterius cœnobij, si ibi aliquis ad hoc regimen dignus repertus non fuerit, providerint eligendum: qui, juxta antiquam Ecclesiæ vestræ consuetudinem, à quocunque malueritis Episcopo consecratur. Apostolica insuper auctoritate statuimus, & sub interminatione anathematis prohibemus, ne Abbates vestri, qui pro tempore fuerint, altaria, decimas, præbendas monachales, aliquo titulo alienare præsumant, nec alias possessiones monasterij seu thesauros vendere, obligare, aut infeudare, sine communi consensu Capituli vel majoris aut sanioris partis aliquatenus audeant. Ad hæc autem adjicimus, ne aliqui monachi seu conversi sub professione domus vestræ astricti, sine consensu Abbatis & majoris ac sanioris partis Capituli vestri pro aliquo fidejubeant, vel ab aliquo pecuniam mutuam accipiant ultra precium Capituli vestri rationabili providentia diffinitum. quod si facere præsumperint, non teneatur Conventus pro his aliquatenus respondere. Indictum autem, sicut hæcenus Corbeien. monasterium celebrare consuevit, vobis confirmamus; & ne quis eos qui ad ipsum convenerint, in eorum bonis vel in personis offendere vel molestare præsumat, auctoritate apost. prohibemus. Illis verò qui locum ipsum in hac die devotionis intuitu visitaverint, & beneficia ei contulerint, de injuncta eis pœnitentia quadraginta dies auctoritate apostolica relaxamus. Hospitali autem vestro, quod Portaria dicitur, decimas à catholicis ipsius loci Abbatibus & aliis Dei fidelibus rationabiliter concessas, auctoritate ap. confirmamus. Decernimus ergo &c. Salva sedis ap. auctoritate. Ad indicium autem quòd monasterium vestrum ad jus & proprietatem beati Petri pertineat, & perceptæ à Rom. Ecclesia libertatis, unciam auri nobis & successoribus nostris annis singulis persolveretis. Si qua igitur &c. Datum Later. per manum Raynald

Domini Papæ Notarij, Cancellarij vicem agentis, XV. Kal. Januarij, Indictione secunda, incarnationis dominicæ anno MCXCVIII. Pont. verò Domini Innocentij Papæ III. anno primo.

R. ILLVSTRI REGI
Anglorum.

Cum inter alios mundi Principes personam tuam sicut carissimi filij ditposuerimus prærogativa dilectionis & gratiæ honorare, & tam tuis quam tuorum utilitatibus paterna provisione diligenter intèdere, miramur plurimum & dolemus quòd hoc propositum nostrum, ex quo nimirum quantum magnitudini tuæ valeat honoris & utilitatis afferri, serenitatem regiam non credimus ignorare, pravæ quorundam suggestionibus niteris impedire. Cum enim negotium Cantuariensis Ecclesiæ dudum, solum Deum habentes præ oculis, studuerimus secundum divinum beneplacitum terminare, (in quo, si personas vellemus accipere, vel munera forsitan acceptare, partem Cantuariensis Archiepiscopi proculdubio prætulissimus partibus monachorum) credebamus quòd factum nostrum celsitudo deberet regia gratiarum prosequi actione, quæ nos hæcenus de justitia faciendâ sæpius exoravit, nec sustineret aliqua ratione quòd quisquam deberet in hac parte apostolicis jussionibus obviare; quin potius, si aliter fecissemus, præter offensam divinam & conscientie læsionem, plurimum verebatur ne diceremur oppressores pauperum, & justitiæ contemptores. Verum secus contigit quam vellemus, vel etiam credere deberemus. Nuper enim accedentes ad præsentiam nostram dilecti filij nostri Prior & socij sui monachi Cantuarien. lachrymabili nobis & desolanda conquectione monstrarunt quòd cum regia * sublimitas mandavisset de thesauro Ecclesiæ Cantuarien. redigendo in scriptis, & sigillo tam * regio quam Archiepiscopi necnon & monachorum signando, neque hoc, unde ipsos in Domino commendamus, facere voluissent, sicut erat prius in ipsorum perniciem cogitatum, sprete sedis apostolicæ reverentia, suis sunt rebus & possessionibus spoliati. unde ad sedem apostolicam eos laborare oportuit invitos pariter & dolentes. In quorum adventu renovatus est dolor noster: quia sustinimus cum Pro-

Epist. 485.
Ne Cantuariens.
ses monachos
contra jus con-
trariæ rem ju-
dicatam & Ro-
mani Pontificis
auctoritatem
opprimat.
Vide supra epist.
432. & seq.

* Apud Gervas.
Cantuar. potes-
tas & subli.
* Apud Gervas.
Regis

pheta pacem, & non venit; quæſivimus bona, & ecce turbatio. Cum enim veterem, sed nondum inveteratam, & perlatam questionem sæpius ad apost. sedem crederemus nos penitus extinxisse, (cujus occasione & religiosi viri & Deum timentes Honorius quōdam Prior & nonnulli Cantuarien. monachorum pro libertate ipsius Ecclesiæ animas posuerunt, & hi qui nuper ad nos venerunt, prædecessorum * nostrorum vestigiis inhaerentes, malunt mori pro eadem, quàm videre mala gentis suæ & sanctorum) ecce quasi morbus pullulat recidivus, & facta sunt novissima ejus deteriora prioribus, quod tristes referimus & dolentes. Porro quoniam auctoritatem apost. sedis, cui licet immeriti præſidemus, vigorem volumus obtinere debitum, nec sustinere possumus nec debemus ut in suggillationem ejus aliquid debeat attentari, magnificentiam regiam de puro corde rogamus, monemus, hortamur, & in remissionem injungimus peccatorum, quatenus revocatis omnibus quæ contra eosdem monachos attentata noscuntur, & in pristinum statum reductis, quos pro reverentia sedis apost. apud sublimitatem tuam haberi volumus plurimum commendatos, mandatum nostrum in ea causa quæ inter ipsos & præfatum Archiepiscopum verrebatur emissum non sustineas ab aliquo præteriri. Quod tanto fortius brachio potentia tuæ credimus effectui mancipandum, quanto amplius in tuis negotiis & tuorum à nobis desideras etiam in majoribus exaudiri. Neque super hoc circumspeditionem tuam volumus dubitare quin, si præmissa studueris liberaliter adimplere, majorem ex hoc gratiam & favorem apud sedem valeas apostolicam promereri. Alioquin, quantumcunque personam tuam in Domino diligamus, & honori tuo velimus, quantum cum Deo possumus & honore nostro, deferre, contemptum nostram, immo Dei, cujus locum licet indigni tenemus in terris, non poterimus ulterius æquanimiter sustinere, sed in eos, quicumque fuerint, & terras eorum, qui nostræ dispositioni præsumperint obviare, eam animadversionem sine differentia personarum curabimus exercere, quod per exhibitionem operum ostendemus nos velle regia via prudenter incedere, nec cujusquam gratia vel favore declinare ad dextram vel

sinistram, cum omnem inobedientiam secundum Apostolum prompti simus ulcisci. Si quis autem regie serenitati suggesterit quod de ipsa quicquam sinistri à dictis monachis propositum fuerit coram nobis, fidem non adhibeas; cum potius afflictiones & molestias suas plus altero procurante quàm de voluntate credant regia processisse. Datum Laterani XI. Kal. Januarij.

ROTHOMAGEN. ARCHIEPISC.
& Episcopo Elien.

LAchrymabilem afflictionem dilectorum filiorum Prioris & monachorum Cantuarien. & miserabilem apud sedem apost. tories replicatam referre sine multa cordis amaritudine non volumus, cum eis apost. sedis subsidium nihil videatur commodi attulisse, quin potius quanto eis ratione prævia magis adesse volumus & prodesse, tanto adversus eos manus hostilis in contemptum apostolicæ sedis est * diutius aggravata. Et cum per carissimum in Christo filium R. Anglorum Regem illustrem oppressiones hujusmodi crederemus & violentias pro reverentia sedis apost. refrenari, cujus sæpius super hoc scripta recepit, è contra nunc ultimò in tantum profecimus quod Prior & monachi, spreta sedis apost. reverentia, suis rebus & possessionibus spoliati, emissio edicto de thesauro Ecclesiæ consignando, quod hactenus fuit penitus inauditum. Volentes autem adhuc maternis insistere lenimentis, & nolentes illius exemplo cujus vicem, licet indigni, tenemus in terris, per singulos dies irasci, adhuc semel super eodem facto præfato Regi nostras literas destinamus. Ut autem preces & mandata nostra cordi regio tenacius quàm hactenus in primantur, rogamus fraternitatem vestram attentius, & per apost. scripta præcipimus, quatenus literas nostras super hoc sibi transmissas, omni dilatione cessante, curetis ei fideliter explanare: quas si aure furda transferit, præter animadversionem debitam, quam in contemptores Ecclesiæ Ro. ac nostros non differemus ulterius jaculari, ejus instruemur exemplo qualiter suas suorumque petitiones debeamus etiam in majoribus exaudire. Quod si ambo &c. Datum ut supra.

Epist. 416.
Ve Pontifici
literas Anglorum
Regi offerre
& interpretetur,
causamque
monachorum
commendat.
Vide supra epist.
432.

* f. duritia

